

Af disse Grunde er fremstaaet Fordringerne om en treaarig Uddannelse for Juristerne, forinden Autorisation kan meddeles som Politifuldmægtig og som Regel (men altsaa ikke ubetinget) tre Aars overordnet Politigerning som Betingelse for Ansættelse som Politimester.

Det skal indrømmes, at der findes nogle ganske enkelte mindre, afsides beliggende Politikredse, hvor den politimæssige Del af Politimesterens Embedsgering er forholdsmæssig ringe, men der sker dog daglig Forbrydelse overalt, og den store Forbrydelse indtræffer erfaringsmæssigt overalt, ogsaa i de mindste Kredse, ligesom f. Eks. Efterforskningsarbejdet i Brandsager jo er af overordentlig stor økonomisk Betydning og kræver særlig politimæssig Indsigt og Erfaring.

Vi tillader os derfor saa indtrængende, som det er os muligt, at andrage om, at de herhenhørende Bestemmelser i Lovforslaget ikke ændres, idet vi skal fremhæve, at alle paa disse Omraader særligt Sagkyndige, saasom Rigsadvokaten, Chefen for Statspolitiet, de københavnske Politiautoriteter dels i Politikommisionen og dels under Forarbejderne til Lovforslaget har været enige om disse Bestemmelseres Betimelighed.

Dertil kommer, at Politifuldmægtigenes Lønninger er uforholdsmæssigt lave. Den normerede Gage er 4100 Kr. aarlig uden Konjunktur- og Dyrtidstillæg — med et eneste Alderstillæg paa 500 Kr. efter 5 Aars Tjeneste. Af denne ringe Indtægt skal ældre juridiske Kandidater underholde Hustru og Børn, betale Provinsens høje Skatter og endda pensionere sig selv. Der har da ogsaa stadig manglet økonomisk Tryghedsfølelse hos vor Stand, og Forstaaelsen af Politifuldmægtigenes ansvarsfulde Stilling og Gerning er kun langsomt trængt igennem. Selv hos enkelte Politimestre har det skortet paa denne Forstaaelse, og visse Bestræbelser fra det underordnede Politis Side paa at trænge sig ind paa Stands Funktionsomraader er ikke overalt blevet tilstrækkeligt imødegaaet, hvad der undertiden i Praksis har medført mindre heldige Tilstande, af hvilken Grund Justitsministeren har foreslaaet Politifuldmægtigenes Stilling som Politikredsenes Næstkommanderende nærmere fastlagt i Lovforslaget. Ikke saaledes, at Fuldmægtigenes Arbejde skal specialiseres, idet de naturligvis som hidtil skal deltage i alt paa Politikontorerne forefaldende Arbejde, men saaledes, at det overfor det øvrige Politipersonale i Politikredsen fastslaas, at Politifuldmægtigene er Personalets overordnede og i Politimesterens Fraværelse træder i dennes Sted, hvorved de, som Justitsministeren under Forhandlingerne udtrykte sig, faar en mere statsanerkendt Stilling end hidtil — gennem justitsministeriel Autorisation, uanset deres alt andet end tidssvarende private Ansættelse.

Alle disse Bestemmelser har Foreningen — formentlig med Rette — opfattet som Udtryk for Statens Paaskønnelse af Politifuldmægtigenes daglige Gerning, og at vi udfylder denne Gerning til voré Chefers og Autoriteternes Tilfredshed, fremgaar ogsaa deraf, at Politifuldmægtigene under Politimesterens Sygdom eller Bortrejse konstitueres i Embederne.

Saaframt Rigsdagen derfor nu ikke skulde kunne tiltræde disse Betragtninger, men skulde nægte sin Medvirkning til, at vi opnaar et naturligt og sagligt vel begrundet Avancement, vil det uundgaaeligt føles af hele vor Stand som en dyb Skuffelse, der kun kan bidrage til at forøge — i Stedet for at lette — den Utryghedsfølelse, vi tidligere har lidt under i vor Stilling og under vort Arbejde.

Da Politifuldmægtigene i deres daglige Gerning — ved Siden af Politimesteren — er nærmest til at gøre Erfaringer paa disse Omraader, anser vi det yderligere for en Pligt overfor det ærede Udvalg at udtale som vor Overbevisning, vundet gennem flere Aars Iagttagelser. at naar det danske Kriminalpoliti maa anses for et Elitekorps, som paa sit Omraade, Efterforskningen af Forbrydelser, yder et overordentligt dygtigt og interesseret Arbejde af uvurderlig Betydning for Retsikkerheden og derigennem for vort Samfund, da er een af de medvirkende Aarsager hertil denne: at Korpsset, uanset at det daglige Arbejde i de enkelte Politikredse ledes af Politimesteren, rekrutteres fra en Centralledelse, faar en væsentlig Del af sin Uddannelse og Vejledning fra denne Ledelse og delvis ogsaa kontrolleres derigennem, hvorfor vi maa formene, at ethvert Forsøg paa yderligere Decentralisation i Efterforskningsarbejdet vil gaa ud over det naturlige og nødvendige Samarbejde mellem Statspolitiet i de forskellige Politikredse og i det